

Arrest

nr. 124 332 van 22 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 20 mei 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van een visum gezinshereniging aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 mei 2014.

Gezien het afzonderlijke verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 20 mei 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot weigering van een visum gezinshereniging aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 mei 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LAER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUHMADE die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster huwde op 22 juli 2013 in China met de heer M.D..

Verzoekster diende op 12 februari 2014 een aanvraag in voor een visum lang verblijf met het oog op gezinshereniging (type D).

Het bestuur weigerde op 28 maart 2014 de afgifte van het visum aangezien de Belgische onderdaan overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet heeft aangetoond over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken.

Verzoekster diende op 8 april 2014 een tweede aanvraag in voor een visum lang verblijf met het oog op gezinshereniging (type D).

Het bestuur weigerde op 14 mei 2014 de afgifte van het visum aangezien de Belgische onderdaan overeenkomstig artikel 40ter van de vreemdelingenwet niet heeft aangetoond over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Resultaat: Casa: Weigering

Visumtype:

Duur in dagen:

Aantal binnenkomsten:

Commentaar: Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011, in werking getreden op 22/09/2011.

Overwegende dat op 08/04/2014 een visumaanvraag werd ingediend door J. W. (...), geboren op 02/12/1988, van Chinese nationaliteit, om haar echtgenoot, D. M. (...), geboren op 17/04/1990, van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat de heer D. M. (...) ter staving van zijn bestaansmiddelen de volgende documenten voorgelegd heeft:

- Productenoverzicht dd 23/01/2014

- overzicht loonfiches tussen november 2012 en maart 2014 bij de Language School Hangzhou Xiacheng District BeiYa Foreign

- attest tewerkstelling opgesteld op 31/03/2014 bij de onderneming Amber. Hierbij wordt weergegeven dat de heer D. M. (...) als helper zal worden tewerkgesteld ingaand op 01/01/2014 en maandelijks 1600€ netto zal ontvangen.

- attest opgesteld door het Sociaal Verzekeringsfonds dd 31/03/2014 dewelke stelt dat de heer D. M. (...) een wettelijk contract ondertekende overeenkomstig de wetgeving houdende inrichting van het sociaal statuut deze zelfstandigen waarbij dit attest geldt als bewijs van aansluiting.

Overwegende dat op 30/04/2014 de Dienst Vreemdelingenzaken de heer D. M. (...) schriftelijk contacteerde ten einde het volgende voor te leggen: Loonfiches en bewijzen van storting van het loon op de rekening.

Overwegende dat de heer D. M. (...) wederom dezelfde documenten voorlegde aangevuld met rekeninguittreksels verwijzend naar zijn loon voor de maanden april, mei en juni 2014 dewelke allen op 05/05/2014 gestort werden.

De voorgelegde bewijzen van bestaansmiddelen kunnen om volgende redenen niet aangenomen worden:

- *Productenoverzicht dd 23/01/2014: het betreft een overzicht van de bestaande rekeningen van de heer D. M. (...) op 23/01/2014. Echter wordt geen bewijs voorgelegd dat deze bestaansmiddelen reeds lange tijd de heer D. M. (...) toebehoren. Bovendien is dit overzicht slechts een momentopname waarbij de stabiliteit van deze bestaansmiddelen niet bewezen is.*
- *overzicht loonfiches tussen november 2012 en maart 2014 bij de Language School Hangzhou Xiacheng District BeiYa Foreign: het betreft een tewerkstelling dewelke in maart 2014 ten einde liep. Bijgevolg worden deze loonfiches niet aangenomen daar het een afgesloten tewerkstelling betreft dewelke niet aangewend worden als bewijs van de huidige verworven bestaansmiddelen.*
- *attest tewerkstelling + attest opgesteld door het Sociaal Verzekeringsfonds + recente rekeninguittreksels: er bestaat een discrepantie tussen de voorgelegde documenten. Enerzijds werd een document voorgelegd opgesteld op 31/03/2014 door de onderneming Amber waarbij wordt weergegeven dat de heer D. M. (...) als helper zal worden tewerkgesteld ingaand op 01/04/2014 en maandelijks 1600€ netto zal ontvangen. Anderzijds werd een attest voorgelegd opgesteld door het Sociaal Verzekeringsfonds dd 31/03/2014 dewelke stelt dat de heer D. M. (...) een wettelijk contract ondertekende overeenkomstig de wetgeving houdende inrichting van het sociaal statuut deze zelfstandigen waarbij dit attest geldt als bewijs van aansluiting. Er bestaat dus onduidelijkheid in het gegeven dat de heer D. M. (...) ofwel als werknemer tewerkgesteld werd (dewelke hij ook verklaart) ofwel dat hij als zelfstandige tewerkgesteld werd. De tewerkstelling van de heer D. M. (...) als zijnde werknemer wordt niet weergegeven in de gegevensbank Dimona, wat een verplichte vermelding is door de werkgever voor zijn werknemers. Bovendien worden geen loonfiches voorgelegd, maar als bewijs van storting van het loon worden rekeninguittreksels voorgelegd. Echter kunnen rekeninguittreksels niet aangenomen worden als vervanging van het officieel bewijs van bestaansmiddelen. Er wordt niet weergegeven of de heer D. M. (...) nu al dan niet als werknemer tewerkgesteld is waarbij dan het weergegeven loon voor de maand april 2014 als nettoloon dient aangenomen te worden of dat dit loon voortvloeit uit het zichzelf uitgekeerde loon in de hoedanigheid van zelfstandige, waarbij in dit geval geen enkel officieel bewijs voorgelegd wordt dat de wettelijke afhoudingen inzake sociale inhoudingen vervuld zijn. Uit dit gegeven is de toereikendheid van de bestaansmiddelen niet bewezen. Bovendien werd een overzicht voorgelegd van het uitgekeerde loon voor de maanden april, mei en juni 2014 ofschoon de heer D. M. (...) pas op 01/04/2014 tewerkgesteld is. Gezien zijn loon op 05/05/2014 uitgekeerd werd voor de 2 maanden die nog dienen gepresteerd te worden, is de stabiliteit en de regelmatigheid van de huidig verworven inkomsten allerminst bewezen. Gezien het bovenstaande heeft de heer D. M. (...) niet op officiële wijze bewezen over stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten te beschikken. Overwegende dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn; Bijgevolg wordt het visum gezinshereniging geweigerd."*

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Zoals vermeld onder punt 2.1., bepaalt artikel 43, § 1 van het PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar – moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (cf. vaste rechtspraak EHRM: Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablière/België, § 35).

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.2.2.1. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid van de huidige vordering op grond van artikel 39/82, §1, derde lid van de vreemdelingenwet en besluit tot de onontvankelijkheid van de vordering.

2.2.2.2. In het tweede middel waar verzoeker de schending van artikel 8 EVRM aanhaalt wordt verwezen naar wat in de uiteenzetting onder het kopje 'Belang en Uiterst Dringende Noodzakelijkheid' wordt uiteengezet.

Aangezien verzoekster een verdedigbare grief aanbrengt vereist de daadwerkelijkheid van het beroep in de zin van artikel 13 EVRM een onafhankelijk onderzoek van elke grief op grond waarvan zij beweert geschaad te zijn in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM.

In casu en gelet op wat voorafgaat wordt over de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid heen gestapt.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Hieruit volgt tevens dat wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende

partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel mag zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Conka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (cf. vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.3.2.1. Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift in een tweede middel onder meer de schending aan van artikel 8 EVRM.

Verzoekster voert aan dat zij nog slechts één maand de mogelijkheid heeft om in België te bevallen. Zij wenst de bijstand van haar echtgenoot bij de geboorte van het eerste kind. In het geval zij in China moet blijven zou verzoeksters echtgenoot moeten terugkeren naar China om er de geboorte bij te wonen, en dit is niet eenvoudig te bewerkstelligen: hij zou immers zijn werk in België moeten in de steek laten en eerst op zoek gaan naar een nieuwe werkgever in China om een nieuw arbeidsvisum te kunnen krijgen wat niet evident is en tijd in beslag neemt. Het artikel 8 EVRM dat het familieleven beschermt waaronder o.m. het samenzijn van de echtgenoten tijdens de bevalling van het eerste kind, wordt op deze manier geschonden.

2.3.2.2. In zoverre verzoekende partij verder lijkt te willen aangeven dat haar nadeel voortvloeit uit de miskennis van artikel 8 van het EVRM kan de Raad slechts vaststellen dat deze verdragsbepaling als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen.

De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeksters aanvraag om een visum lang verblijf niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Artikel 40ter van hogervermelde wet bepaalt immers dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Met betrekking tot de neergelegde bewijzen dienaangaande motiveerde de bestreden beslissing als volgt:

- *Productenoverzicht dd 23/01/2014: het betreft een overzicht van de bestaande rekeningen van de heer D. M. (...) op 23/01/2014. Echter wordt geen bewijs voorgelegd dat deze bestaansmiddelen reeds lange tijd de heer D. M. (...) toebehoren. Bovendien is dit overzicht slechts een momentopname waarbij de stabiliteit van deze bestaansmiddelen niet bewezen is.*
- *overzicht loonfiches tussen november 2012 en maart 2014 bij de Language School Hangzhou Xiacheng District BeiYa Foreign: het betreft een tewerkstelling dewelke in maart 2014 ten einde liep. Bijgevolg worden deze loonfiches niet aangenomen daar het een afgesloten tewerkstelling betreft dewelke niet aangewend worden als bewijs van de huidige verworven bestaansmiddelen.*
- *attest tewerkstelling + attest opgesteld door het Sociaal Verzekeringsfonds + recente rekeninguittreksels: (...). Bovendien worden geen loonfiches voorgelegd, maar als bewijs van storting van het loon worden rekeninguittreksels voorgelegd. Echter kunnen rekeninguittreksels niet aangenomen worden als vervanging van het officieel bewijs van bestaansmiddelen. Er wordt niet weergegeven of de heer D. M. (...) nu al dan niet als werknemer tewerkgesteld is waarbij dan het weergegeven loon voor de maand april 2014 als nettoloon dient aangenomen te worden of dat dit loon voortvloeit uit het zichzelf uitgekeerde loon in de hoedanigheid van zelfstandige, waarbij in dit geval geen enkel officieel bewijs voorgelegd wordt dat de wettelijke afhoudingen inzake sociale inhoudingen vervuld zijn. Uit dit gegeven is de toereikendheid van de bestaansmiddelen niet bewezen. Bovendien werd een overzicht voorgelegd van het uitgekeerde loon voor de maanden april, mei en juni 2014 ofschoon de heer D. M. (...) pas op 01/04/2014 tewerkgesteld is. Gezien zijn loon op 05/05/2014 uitgekeerd werd voor de 2 maanden die nog dienen gepresteerd te worden, is de stabiliteit en de regelmatigheid van de huidig verworven inkomsten allerminst bewezen.*

Aangaande de discrepantie tussen de voorgelegde documenten met betrekking tot de aanstelling als zelfstandig helper geeft verzoekster in haar verzoekschrift een reactie op de bestreden beslissing uitgaande van een accountant-belastingconsulent, die aangezien het bestuur hier niet van op de hoogte was ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing dan ook niet dienstig kan worden aangevoerd. Verzoekster brengt dan ook geen argumenten bij die de motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

Voorts toont verzoekster niet aan dat het voor haar en haar echtgenoot onmogelijk zou zijn hun familieleven verder te zetten in China. Waar verzoekster stelt dat het zoeken naar een nieuwe arbeidsbetrekking in China niet evident is voor haar echtgenoot, toont zij echter niet aan dat het onmogelijk zou zijn om een gezinsleven in China, haar geboorteland waar zij nog steeds verblijft en waar haar echtgenoot gewoond en gewerkt heeft, verder te zetten. Zolang er geen hinderpalen kunnen worden vastgesteld voor het leiden van een gezinsleven elders, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Ten overvloede kan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet noodzakelijk leidt tot een definitieve scheiding. Het heeft enkel tot gevolg dat verzoekster tijdelijk in haar land van herkomst dient te blijven met de mogelijkheid om een nieuwe aanvraag in te dienen op het ogenblik dat voldaan is aan de in de vreemdelingenwet bepaalde vereisten waarna zij, haar echtgenoot kan vervoegen nadat zij in het bezit is gesteld van een visum met het oog op gezinshereniging in België.

Een schending van artikel 8 EVRM kan op het eerste gezicht niet worden aangenomen.

In elk geval wordt in de huidige stand van het geding de overige in het verzoekschrift ontwikkelde schendingen niet onderzocht, daar, zoals hierna zal blijken, niet voldaan is aan de cumulatieve vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

Het door verzoekende partij beschreven nadeel is identiek is aan het betoog dat werd uiteengezet in het raam van het hiervoor onderzocht middelonderdeel. Zoals aldaar uiteengezet, heeft verzoekende partij op het eerste gezicht geen schending van artikel 8 van het EVRM aannemelijk gemaakt. Bijgevolg volstaat de vaststelling dat met het aangevoerde betoog op generlei wijze het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel met enig concreet gegeven of overtuigend argument wordt aangetoond.

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Voorlopige maatregelen

Voorlopige maatregelen kunnen worden toegestaan in het kader van een hangende vordering tot schorsing indien zij noodzakelijk zijn om de realisatie van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, en dit wanneer de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging daartoe niet zou volstaan (RvS 26 mei 2011, nr. 213.516).

De verwerping van de vordering tot schorsing impliceert de verwerping van de hieraan accessoire vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

A. VAN ISACKER